

[Yvonne Herløv Andersen]

altid efterlyst en minimumsgrænse; den synes jeg er rar at have. Det er et meget lille land, vi lever i, og så stor forskel kan der ikke være på, hvordan man forvalter loven i Saksøbing og i Skagen, så det er jeg meget tilfreds med at man laver.

Så blev der sat 20 mill. kr. af til hjælp til løsning af boligproblemer, og der bliver indført ensartede regler, således at 25 pct. af hjælpen skal gå til bolig; resten bliver dækket af supplerende hjælp.

Det er også værd at bemærke – det fremgår ikke af TV-udsendelser, og det bliver en føljeton i TV, så kan man glæde sig eller ej, med forskellige mennesker, der bliver trukket af forskellige årsager – at der stadig er mulighed for at få betalt engangsudgifter til tandlæge, og hvad der nu ellers dukker op.

Jeg er ikke ked af at sige, at kontanthjælpsafsnittet hermed bliver mere retsbestemt. Jeg ville egentlig gerne i en krisetid have en helt ny lov – men det er utopi, det får jeg ikke – der hvilede på nogle faste retsprincipper, sådan at forvaltningen af loven ikke blev så forskellig. Jeg mener, at mange af de problemer, der er med specielt forvaltningen af dette, skyldes den forskelligartede administration ude omkring i kommunerne, og det synes jeg er synd for de borgere, der af den ene eller den anden årsag er flyttet til en kommune, hvor man forvalter loven forskert.

Der er også det spørgsmål, socialarbejderne rejste i forbindelse med sanering af økonomien ved den forbigående hjælp. Sker det godt nok? Sker der det, der skal, ude i kommunerne, eller slæber folk eventuelt et gammelt lån over på varig hjælp? Det er den ikke stor nok til, det er indrømmet. Det er et spørgsmål, jeg synes kontanthjælpsudvalget sagtens kunne kigge på, for når man er kommet på varig hjælp, skal éns økonomi være saneret fuldstændig, sådan at man bare har til det rene underhold; større gældsposter går ikke.

Jeg ville ønske, at vi kunne få dette lovforslag hurtigt igennem, fordi det, som jeg påpegede før, indeholder forbedringer for den gruppe mennesker, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Jeg vil godt spørge fru Yvonne Herløv Andersen: mener CDs ordfører oprigtigt, at der med vedtagelsen af socialministerens forslag er indført en retsbestemt minimumsgrænse for kontanthjælp?

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg tror, jeg fik formuleret det således, at jeg ikke har noget imod, at man får indført en retsbestemt minimumsgrænse over det hele. Det her ligner, og det har jeg ikke noget imod.

Tove Niemann (FP):

Fremskridtspartiet kan tilslutte sig dette lovforslag. Det har først og fremmest til hensigt at tilvejebringe ensartede udbetalinger af den hjælp, der ydes af socialforvaltningerne til klienter, der er kommet på den såkaldte 9 måneders regel, så den skønmæssige vurdering bortfalder. Ligeledes kan vi tilslutte os, at det bliver lovfæstet, at der ydes et supplement til boligudgifter i de tilfælde, hvor disse overstiger 25 pct. af det beløb, der ydes efter § 43, stk. 1.

Fremskridtspartiet har hele tiden været imod bistanndsloven, fordi den hviler på skønsprincippet. Det er helt givet, som der står i bemærkningerne til lovforslaget, at vedtagelsen af dette forslag vil indebære administrative lettelser. Sagsbehandlerne skal ikke mere bruge en bunke tid på at foretage skønmæssige vurderinger af den enkelte klients forhold. De kan i langt højere grad bruge deres arbejdskraft på at vejlede klienten, så der bliver større mulighed for, at denne kan komme ud af den ulykkelige situation, vedkommende er havnet i.

Vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan tilslutte sig lovforslaget, som er en forbedring af den nuværende situation. Det er også en part af det forlig, vi indgik i oktober måned.

Jeg mener ikke, at alle problemer løses med dette lovforslag. CDs ordfører, fru Yvonne Herløv Andersen, har været inde på nogle af de problemer, der er tilbage, og jeg skal her specielt fremhæve to ting, nemlig gældssaneringen, hvor man må se på, om